

אזהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר: דתותך על הפרשה

עלון מס' 95 פרשת ראה תש"פ

"לבעזחשי"ת ע"י מרכז "מתוך מדבר" ת.ד. 5135 ירושלים

בפר' ראה (مبرכים חדש אלול) אין זהר ולקטנוمامרים מעניין תשובה

להתחזק ולבטוח בהקב"ה בתשובה שלימה ואוז התקבל

תא חזי יצר טוב בעני חרודה דארינייתא, ויצר רע חרודה דחמרה וניאופין וגסותא דרווחא, ובגין בק בעי בר נש לארגזא (ליה) פריד מההוא יומא רבא, יומא לדינא יומא דחוישבנה, דלית ליה לבר נש לאגננא עלייה אלא עובדי דכשרן דאייהו עבד בהאי עולם, בגין דיגינו עלייה בההי שעתא. תא חזי וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף, ומה קלחיו הו איברין בלהו פקיפין, וחד עולימא דאייתי לון לביתא דיוסף דחלו, כדריך דיחלו, כדריך דיוסף דחלו, כדריך דיחלו לבר נש על אחת פמה וכמה כשבא הקב"ה לתבוע את האדם לדין על אחת כמה וכמה שיתירה מאימת הדין, בגין בק בעי ליה לבר נש לאזדהרא בהאי עולם, ולתקפה ביה בקדושא בריך הוא וישוי ביה רוחצניתה, דאף על גב דאייהו חטי, אי יהדר מגניה בתיקותא שלימתא קא פקיף איהו, ויתתקוף ביה בקדושא בריך הוא, באילו לא חטא.

מתוך מדבר

עלימא דאייתי לון לביתא דיוסף דחלו ונער אחד הביא אותו לבתו של יוסף עכ"ז נתיראו, כדריך קדושא בריך הוא למתבע ליה לדינא לבר נש על אחת פמה וכמה כשבא הקב"ה לתבוע את האדם לדין על אחת כמה וכמה שיתירה מאימת הדין, בגין בק בעי ליה לבר נש לאזדהרא בהאי עולם הזה, ולתקפה ביה בקדושא בריך הוא וישוי ביה רוחצניתה ולהתחזק בהקב"ה וישים בו מבטו, ואוז דאף על גב דאייהו חטי אף על פי שחתא לא יתייאש מן הרחמים לחסוב שחיו אבד סבורי ובטלת תחולתו מלחותו עוד ולהתקרב להקב"ה כמו קודם החטא, אלא אי יהדר מגניה בתיקותא שלימתא אם יתחרט על חטאו ויחזור בתשובה שלימה, קא פקיף איהו הרי הוא חזק על שהתגבר על יצורו, ויתתקוף ביה בקדושא בריך הוא באילו לא חטא ויחזור ויתתחזק ויתקרב להקב"ה ויהיה נחشب לו כאילו לא חטא מעולם.

(mekun דף רב ע"א, ובכיאורינו ברוך ד עמ' רבנן)

להתחזק ולבטוח בהקב"ה בתשובה שלימה ואוז התקבל

תא חזי יצר טוב בעני חרודה דארינייתא בא וראה היצור טוב רוצה שמחה של לימוד התורה, ויצר רע חרודה דחמרה וניאופין וגסותא דרווחא והיצור הרע רוצה שמחת היין ונאות גסות הרוח, בגין בק בעי בר נש לארגזא פריד מההוא יומא רבא יומא לדינא יומא דחוישבנה ולכך צריך האדם לרוגז ולפחד תמיד מאותו יום הגדל שהוא יומם הדין ויום נתינת השבעון על כל מעשיו, דלית ליה לבר נש לאגננא עלייה אלא עובדי דכשרן דאייהו עבד בהאי עולם, כי אין לו לאדם מה שיגן בעדו אלא מעשו הטובים שעשה בעולם זה, בגין דיגינו עלייה בההי שעתא כדי שיגנו עליו באותה השעה.

תא חזי כתוב וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ואמר ומה קלחיו הו איברין בלהו פקיפין ולא כל השבטים כולם היו גבורים וכולם היו חזקים, וחד

השב בתשובה עוקר מיד החלטונות כל תפלותיו ומצותיו ופודח אותם

אית פתחא אחרא, דקדרשא בריך הוא חטיר לה, ואפתחה פלא זמני ביומא, ולא אנעיל, וקיימא לאינזין מאיריהון דתיזובתא, כי אוושדיין דמעה בעצotta הון קמי מאיריהון, וכל הרענן ופתחין גנעלג, עד דעיללי בראשותא, בר פרענן אלין, דאקרוז שער דמעה.

וכד Hai צלותא דדרעה סלקא לעילא, לאעלא באינון פרעין, אונדמן ההוא אופן, דקימא על שית מהא חיון רברבון, ורHEMA"ל שמייה, ונטיל ההייא צלותא, באינון דמעין, וצלותא עאלת ואתקשרות לעילא, ואינון דמעין אשтарו הכא, ורשימין בהאי פחה.

דמעות של תפלה ותשובה בוקעות רקיעים ונכנסות לפni המלך ב"ה

וית לְה בָּכֶל עַל מֵא דָקִימִי קְמִיה, אֲלֹא תְשׁוֹבָה וַצְלָוָתָא דְבָר נֶשׁ, וְאָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, תִּלְתָּ
זִינִי תְשׁוֹבָה הַכָּא בְּהָא קְרָא, תְפָלָה, שְׂעוּחָה, דְמֻעָה, וּכְלָלוּה בְּהָא קְרָא בְּתִיכְבִּי,
ו) שְׂמֻעָה תְפִלָּתִי יְהוּדָה וְשׂוּעָתִי הַזְוִינָה אֶל דְמֻעָתִי אֶל תְחִרְשָׁה, כְלָלוּה תְלָמָה חַשְׁיבִּי לִפְנֵי

מתוק מדבר

על שית מאה חיון רבנן ורחמייא"ל שםיה מזדמן אופן ההוא העומד על שיש מאות חיות גדולות ורחמייא"לשמו, על שם שמרחם ומעלה את התפלות, (וסוฯ מגד סיקוד כלל מוויק אכל הכל ממלה נמיום), ננטיל היהיא צלותא באינזון דמעין והוא לוקח התפלה היהיא שהתפלתו בדמיונות, וצלותא עאלת ואתקשות לעילא והתפלת נכנסת ומתקשרת למעלה בעולם האצילות, באינזון דמעין אשתארו הכא ורישאין בהאי פתח ואותם הדמעות נשארות כאן בעולם הבריאה ונרשומות בזה הפתח. (פקודיד פרמה ע"ב בחוכלות דקדושה, ובכיאורינו ברך ט עמי' דש-שה)

**דמעות של תפלה ותשובה בוקעות
רקייעים ונכונות לפני המלך ב"ה**

וממשיך ואמר כי לית לך מילוי בעלמא דקיעימי קמיה
אין לך דבר בעולם שחשיבותו ועומד לפני הקדוש
ברוך הוא אלא תשובה, וצלותה דבר נש ותפלתו של
האדם. ואמר רבי יהודה, תלת זיני תשובה הכא
בhai קרא ג' מני תשובה נזכרים כאן בפסוק זה, והיינו
תשובה על ידי תפלה, תשובה על ידי שועה, תשובה
על ידי דמעה, וכללו בהאי קרא בתיבי וכולם כתובים
בפסוק הזה, שמעה "תפלתי" יהוה, "ושועתי"
האזינה, אל "דמעתי" אל תחרש, והנה כללו תלתא
חשבי לפני קדשא בריך הוא כל הג' מני תשובה

השב בתשובה עוקר מיד ההייזונים כל תפלותו ומצוותו ופודה אותם אית פתחא אחרא יש בהיכל זהה [היכל הראשון קדושה] פתח אחר, דקדרשא בריך הוא חתיר לה שהקב"ה חותר אותו, ואתפתח תלת זמני ביומא ולא אגעיל ונפתח שלש פעמים ביום ואינו נסגר (עד שכל תפנות שהhaftפלו בדמעות ננסו), וקיימא לאינון מאיריהון דמיובטא די אוישדין דמעה באצלותהון קמי מאיריהון ועומד פתוח לאותם בעלי התשובה השופכים דמעות בתפלתם לפני קולם, וכל פרעין ופתחין גנעלן עד דיעילי ברשותא וכל השערים ופתחים סגורים עד שהhaftפות ננסות ברשות, בר פרעין אלין דאקרון שעריו דמעה חזן משלרים האלו הנקראים שערי דמעה, שם תמיד פתוחים והhaftפות בדמעות ננסות בהם בלי רשות, כי האדם בתשובתו עוקר את עצמו מתחת ידו ההייזונים, ומוציא מידם כל תפלותו ומצוותו, ופודה את הנוצץן שלו שנבלעו בתוכם, בסוד מש"כ חיל בלע ויקיאנו, וזה מעלה בעלי תשובה שמניעים ומשברים את כח ההייזונים.

וכד Hai צלחתה דרמעה סלקא לעילא לאעלא באיןון פרעין וכשתפלת זו של דמעות עולה למלחה ליכנס באותו השערים, אוזמן ההוא אופן דקימיא

קדשא בריך הוא, ומכוולתו לא חשיב בדמעה, דהא בדמיעין איזלא לבא ורעוותא וכל גופא, ותליסר תרעין עאלין קמי הקדוש ברוך הוא.

תפללה, דכתיב בה שמיעה, דכתיב שמעה תפלה יהו"ה. שועה, דכתיב ושועתי האזינה. דמעה, לאו כהני, אלא (דף צח ע"א) יתר מפולה, דכתיב אל דמעתי אל תחרש.

מאי בין Hai להאי, רבנן דקיסרי ורבינו אלעזר בר יוסי, (רבינו אלעזר בר יוסי) אמר, תפלה, לזמןין דבר נש צלי צלוותיה, והקדוש ברוך הוא שומע, אבל לא בעי למיעבר שאילתיה, ושתק מניה, ולא אשגח בה, דהא לא כתיב בה אלא שמיעה.

شعעה איהו יתר מתפלה, מצוחה ברעוותא לדבא לקמיה מריה, ובגין דשיי רעוותא יתר, כתיב בה האזינה, פמאן דארפני אונדניא גבי ההייא מלאה, ועם כל דא שתק, ולא בעי למיעבר רעוותיה.

אבל דמעה, אייה בלבא וברעוותא דבל גופא, ובגין לך כתיב בה, אל דמעתי אל תחרש. ורבנן אמר, לאו כל דמעין עאלין קמיה מלכאה, דמעין דרגזא, ודמעין דמוסר דין על

מתוק מדבר

ולא אשגח בה והוא שותק ממנו ואיןו משגיח בה, דהא לא כתיב בה אלא שמיעה כי לא כתוב בו אל שמיעה בלבד, להורות כי לפעמים הוא רק שומע אל תפלו וainו מקבלה.

אבל שועה איהו יתר מתפלה שועה היא חשובה יותר מתפלה, מצוחה ברעוותא לדבא לקמיה מריה שצועק ברצון הלב לפני קונו, ובגין דשיי רעוותא יתר ולפי שמשים רצונו יותר להקדוש ברוך הוא, لكن כתיב בה האזינה שפירשו פמאן דארפני אונדניא גבי ההייא מלאה כדי שmeta את אונו לשמוו אותו הדבר וברצונו לקבלו, ועם כל דא שתק ולא בעי למיעבר רעוותיה ועם כל זה לפעמים הוא שותק ואיןו רוצה לעשות רצונו.

אבל דמעה אייה בלבא וברעוותא דבל גופא אבל דמעה היא בהתערות הלב וברצון של כל הגוף, ובגין לך כתיב בה ולכך כתוב בה אל דמעתי אל תחרש שהקדוש ברוך הוא מקבל תפלו וממלא את בקשתו.

ורבנן אמר וחכמים אומרים, לאו כל דמעין עאלין קמיה מלכאה לא כל הדמעות ננסות לפני המלך בה, כgon דמעין דרגזא דמעות של כעס, ודמעין דמוסר דין על חבירו ורמעות של המוסר דין על חברו,

חשובים לפני הקדוש ברוך הוא, ומכוולתו לא חשיב בדמעה ומכלום איןו חשוב לפני כמו תשובה בדמעות, דהא בדמיעין איזלא לבא ורעוותא וכל גופא כי בדמעות מתעוררים הלב והרצון וכל הגוף, ותליסר תרעין עאלין קמי הקדוש ברוך הוא ויג' שעירים ננסים הדמעות לפני הקדוש ברוך הוא.

ומפרש הדבר הראשון הוא תפלה, דכתיב בה שמיעה שנסמך אצל לשון שמיעה דכתיב שמעה תפלה יהו"ה. הדבר השני הוא שועה, שנסמך אצל לשון האזנה דכתיב ושועתי האזינה. הדבר השלישי הוא דמעה וזה לאו כהני חשובה בדמעה אינה כמו השאר, אלא (דף ט ע"ט) יתר מפולה אלא היא חשובה יותר מכלון דכתיב כמו שתוב אל דמעתי אל תחרש ולשון זה חזק יותר ממשעה והזנה כדלקמן.

ושואל Mai בין Hai להאי מה הבדל בין זה לזה, ומשיב רבנן דקיסרי החכמים מעיר קיסרי ורבינו אלעזר בר יוסי חולקים בדבר, רבינו אלעזר בר יוסי אמר שההבדל הוא כי תפלה לזמןין דרבנן נש צלי צלוותיה תפלה לפעמים ש אדם מתפלל תפלו והקדוש ברוך הוא שומע, אבל לא בעי למיעבר שאילתיה אבל איןו רוצה לעשות אליו ובקשו, ושתק מניה

חבירו לא עאלין קמיה דמלפֿא, אלא (דקעין) האלotta ודרת'שובה, ורביעין בעותא מגו עקתה,
כלחו בקעין רקיין, ופתחי פרעין, ועאלין קמיה דמלפֿא.

תשובה שלימה גורמת שהקב"ה קורא להצדיקים העליונים לבטל הגוזה

זפה חולקיהון דעתיקיא בעלמא דין ובעלמא דאין באלטר אחרא בעלמא אחרא עלאה, זכותהון קיימא בעלמא דא לדרי דרין, ובשעתא דישראל פיבין בתויובתא קמי קדשא בריך הוא, וגוזירה אתגוז ערליהו, בדין קاري קדשא בריך הוא לצתיקיא דקיממי קמיה לעילא, ואודע לוון, ואינון מבטלי הוה אורה, וחיס קדשא בריך הוא ערליהו דישראל, זכאיין אינון צדיקיא, ערלייהו כתיב (ישעה נא יא) ונח� יהו"ה תמיד וגו.

מהtopic מדבר

אחר עליון, דהינו בגין עדן ואינם יודעים מענייני העולם הזה, מכל מקום זכותהון קיימא בעלמא דא לדרי דרין זכותם עומדת בעולם הזה לדורי דורות, ובשעתא דישראל פיבין בתויובתא קמי קדשא בריך הוא ובשעה שישראל חווורים בתשובה שלימה לפני הקב"ה, המגעת עד כסא הכבוד, וגוזירה אתגוז ערלייהו אפיקו אם גוזרה עליהם איו גוזרה רעה רח"ל, בדין קاري קדשא בריך הוא לאצדייקיא דקיממי קמיה לעילא או קורא הקב"ה את הצדיקים העומדים לפניו מעלה, ואודע לוון ומודיע להם את הגוזה, ואינון מבטלי היה אורה והם מבטלים את הגוזה ההיא בקהלת בתפלתם, וחיס קדשא בריך הוא ערלייהו דישראל והקב"ה מרוחם על ישראל, זכאיין אינון צדיקיא אשריהם הצדיקים, ערלייהו כתיב שעלייהם נאמר ונח� יהו"ה תמיד והשביע בzechachot נפשך וגו.

(חקט דף קפג ע"א, ובכיאורינו ברך יג עט' טמה)

לא עאלין קמיה דמלפֿא אלו הדמעות אין ננסות לפני המלך ב"ה, אלא דمعنى האלotta ודרת'שובה אלא הדמעות של תפילה ותשובה, ורביעין בעותא מגו עקתה ודמעות של המתפללים תפלה מתוך צורתם, כלחו בקעין רקיין ופתחי פרעין ועאלין קמיה דמלפֿא כל אלו הדמעות בוקעות רקיעים ופותחות שערם וננסות לפני המלך ב"ה

זהר חדש רות דף צו ע"ב-צח ע"א, ובכיאורינו ברך יג עט' תל-תלב

תשובה שלימה גורמת שהקב"ה קורא להצדיקים העליונים לבטל הגוזה

זפה חולקיהון דעתיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתמי אשרי חלום של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, ואף על גב דאיןון באלטר אחרא בעלמא אחרא עלאה ואף על פי שם במקומות אחר ובעולם

שבח דא שירותא

ואני מצוח לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זהר בכל יום המסוגל מאד לנפש ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה שתצמיח מזה וימתקו הדיעים.

הזהר הקדוש ע"פ "מִתּוֹךְ מִדָּבֵשׂ" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

פורמט CIS
"ובלכתר בדרכ"
מהדורות ר' יוסף
אברגנולד
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט ביזני - מהדורות ר' העדרש וונבען
[cm 17/12]

